

Hoe Arnout quam te Lymborch by den hertoge ende hem alle die geschienisse van sinen sone Heyndric vertelde.

Dat .XLVIJ. capittel.

[f5va] Doen Arnout quam tot Lymborch in die stadt, so ghinc hy opt hof daer die hertoge was ende sijn vrouwe ende alle die heren, die hi vant in die sale. Hi booch ter aerden ende gruete den hertoghe ende alle sijn ghesinne met soeten woorden ende huesscher spraken.

Die hertoghe van Lymborch namt danckelic ende seide: “Her riddere, rijst vander aerden! Weest Gode ende my willecome! Wats u begheren ende van waer comdy?”

Arnout seide: “Her hertoghe, ic come van Triere, daer ic ghedient heb den bisschop met Heyndric van Lymborch, uwen sone, die wonderlike aventuere ghehadt heeft, also ic u verhalen sal, believet u te horen.”

Die hertoghe ende die hertoginne seiden te samen: “O, lieve vrient, Jaet! Hebdi onsen sone ghesien? Segt ons doch hoe hi vaert!”

Arnout seide: “Hi doet u te samen seer grueten, ende hi heeft in vreesen der doot geweest, ende dat verradelic.”¹

Doe vraechde die hertoghe: “Verradelic? Hoe!? Laet mi dat horen! Heeft hem yemant willen verraden? Si sullent becopen, ist in mijnder machten!”

Daer op antwoorde Arnout ende seide: “Here, jaet! Hi was verraden ende geleverd. Daer is die bisschop van Trier, die wi te samen dienden als mannen van wapenen. Heyndrick, u sone, door sijn vromicheyt die hi daer thoonde, was generael capeteyn gemaect, also dat wi uut toghen ende verwonnen ons vianden. Ende Heyndric, u sone, vinc den coninc van Beemen ende den hertoge vanden Baren, ende hi versloech den hertoge van Oostenrijc. Doen hi al dese feyten gedaen hadde, so ghinc die coninc van Beemen [tot]² die bisschop van Triere ende overdroeghen³ met eenen valschen raet datmen uwen sone

1. verradelic: door verraad

2. Vorsterman 1516: Doen hi al dese feyten gedaen hadde. so ghinc die coninc van beemen. ende die bisschop van triere. ende ouerdroeghen [...]

3. overdroeghen: overreedde hem

Doen arnout quā tot hymborch
in die stad. so ghinc hy opt hof
daer die hertoge was en sijn vrouwe
en alle die herē. die hi vant in die sale.
hi booch ter aerden. en gruete dē her-
toghe en alle sijn ghesinne met soctē
woordē en huetlicher sprakē. Die her-
toghe vā hymborch namt dāckelic en
seide. her ridderē rīst vander aerden.
weest gode en my willecome. wats v
begherē en vā waer comdy. Arnout
seide her hertoghe ic come vā Triere.
daer ic ghedient heb dē bisschop. met
hepndic vā hymborch uwē sone. die
wonderlike auenture ghehadt heeft
also ic v verhalē sal belieuet v te hoīē
Die hertoghe en die hertoginne seidē
te samen. o lieue vrient iact. hebdi on-
sen sone ghesien. segt ons doch hoe hi
v aert. Arnout seide. hi doet v te samē
seer geueten. en hi heeft in vreesen der
door geweest. en dat verradelic. Doe
vraechde die hertoghe dervadelic hoe
laet mi dat hoīē. heeft hē pemāt wille
verradē si sullen betopē ist in mīder
michte Daer op antwoorde arnout
en seide. here iact. hi was verradē en
geleuert. dacr is die bisschop vā trie. r
die wi te samē diendē als mannē vā
wapenen. Hepndic v sone door sijn
womicheyt die hi daer thoonde. was
generael capeteyn gemaect. also dat
wi wtroghe en verwōnē os viandē.
En hepndic v sone vint dē conic vā
beemē. en dē hertoge vandē barē. en
hi versloech dē hertoge vā oostenric
Doē hi al dese septē gedaen hadde. so
ghinc die conic vā beemen. en die bis-
schop vā triere. en ouerdoeghe met
eenē valsche raet datmē uwen sone
hepndic leuerē soude dē hertoghe vā
loeypnē sinē wille mede te doē. die bis-

schop en al sijn volc soudē paps heb-
ben. daer die gemeente ooc wel mede
te viedē was. En mettē courtten was
daer dē raet geslotē. en die bisschop sep-
de dat hūt doē soude. Des anderē da-
ghes bracht hi hepndic te velde. daer
hi geuaghē was. en die bisschop trac
met sinē volc weder in die stad. mer
erit gheboerde so reet ic wter stad by
die loeypnē om hepndic te helpen.
also ic ghedaen hebbe. wāt daer si hē
gebondē hadde aē dē tentboom. ont-
bant ic die coordē en ketenē. en gaf hē
sijn harnas weder. dat ic met subtrij-
heit verreech. en wapende hepndic
en nā oulof aen hē. Mer eer hy wech
trac. nā hi oulof aē dē conic vā beemē
en aen dē hertoge vā loeypnē. wāt hi
sloechle beyde door in die tente. en is
voort gheredē na athenē. sijn suster
te vindē. Die hertoge dit hoīēde wert
seer verstoort. en hi swoor bi sijn her-
toochdē. dat hi dat wiehē soude op dē
bisschop vā triere. en hi seide her ridder
hoe heet ghi en wie si di. en vā wat ge-
slachte. Arnout seide. o edel hertoghe
geraert vā ardēnē dat was wī vād
en ic here arnout vā ardenmen v on-
derlate wonēde in v lār. Doē sedye hi
arnout vrient. ghi sult wesen die belei-
der vā mīnē volcke. ic wil dē bisschop
bechōnē dat hi een vradē. en niet
weerdich. d; hi voert dē naē gheestelic
hi beual dat hē alle sijn edelē hereidē
soudē. en alle sijn ondsarē. en datmen
hullen vābaerdē ladē soude. hi wilde
naē triere. Sijn gebot was daer ghe-
daen. en mē ghinc ter stōt alle dinc be-
repdē. en die hertoge ginc ter maeltijt
en arnout moste bi hē gaen sitten. en
daer ordineerde sijn hoe si die stad vā
triere belegghē souden.

Heyndric leveren soude den hertoghe van Loreynen sinen wille mede te doen. Die bis-[f5vb]schop ende al sijn volc souden pays hebben, daer die gemeente ooc wel mede te vreden was. Ende metten cortsten was daer den raet gesloten, ende die bisscop seyde dat hijt doen soude. Des anderen daghes bracht hi Heyndric te velde, daer hi gevanghen was, ende die bisscop trac met sinen volc weder in die stadt. Mer eert gheboerde, so reet ic uuter stadt by die Loreynschen om Heyndric te helpen. Also ic ghedaen hebbe, want daer si hem gebonden hadden aen den tentboom, ontbant ic die coorden ende ketenen ende gaf hem sijn harnas weder, dat ic met subtiylheit vercreech, ende wapende Heyndric ende nam orlof aen hem. Mer eer hy wech trac, nam hi orlof aen den coninc van Beemen ende aen den hertoge van Loreynen, want hi sloechse beyde doot in die tente, ende is voort ghereden na Athenen om sijn suster te vinden.”

Die hertoge dit horende, wert seer verstoort, ende hi swoor bi sijn hertoochdom dat hi dat wreken soude op den bisscop van Triere, ende hi seide: “Her ridder, hoe heet ghi ende wie sidi ende van wat geslachte?”

Arnout seide: “O, edel hertoghe, Geraert van Ardennen dat was mijn vader, ende ic hete Arnout van Ardennen, u ondersate, wonende in u lant.”

Doen se[yd]e hi: “Arnout vrient, ghi sult wesen die beleider¹ van mijnen volcke. Ic wil den bisscop bethonen dat hi een verrader is ende niet weerdich dat hi voert den naem ‘gheestelic’.”

Hi beval dat hem alle sijn edelen bereiden souden ende alle sijn ondersaten ende datmen bussen [ende]² bombaerden³ laden soude. Hi wilde nae Triere.

Sijn gebot was daer ghedaen, ende men ghinc ter stont alle dinc bereyden. Ende die hertoge ginc ter maeltijt ende Arnout moste bi hem gaen sitten, ende daer ordineerden sijt hoe si die stadt van Triere belegghen souden.

1. beleider: aanvoerder

2. Ontbreekt in Vorsterman 1516.

3. bussen [ende] bombaerden: artillerie

Hoe heyndric gherede qua int lant van melanē. daer hi eenē camp dede en een maecht verlostē.

Dat. xlii. capittel.

Den heyndric int den handen was vā sinē viandē. so quā hy int lant vā melanē daer hi vānt een schoon maecht sittē truerende. heyn die gruetese met soeter sprahē. doe sepde dese schone maecht. heridder heb bet danc der huetlicher gruerē die ghy mi biedt. heyndric verstoutē hem en vachde haer waer omē dat si weende en truerde. ofte haer pet mēdaen was. si āt woorde iaet en neent. Doe seide heyndric verhalet mi. ist in mijn der maecht ic sal heeren wiltmē v onrechtē. daer sal ic mē lijf voor waghē. Die maecht dāncs heyndric seer en seide. ic ben des hertoghē dochter vā melanē. en mijn vader is ghestouē. en nu ben ic een weese en sonder vader. en nu is comen mijns vaders broeder fromōt. en hi wil mi dat hertoochdom vā melanē ontrecken. en mi foutselic stekē vā mijder oijen. mijn pater monopē goet. en noch vermeet hi hem dat mijn vader dat lant besetē heeft tonrechte foutselic. dat alle die ghemeente en edelen des lants contrarie wel werē. Aldus wilt hi my foutselike nemē. ofte ic moet hē leuerē twee campioenē die teghē hē vechte sullē. en vermint hōse so houdt hi dāt en wer hi verwonnē so blif ic int besitte. dit is die sake heridder daer ic d truerē en droenuich bē. heyndric van hymborch seide. schoō maecht en truerer niet maer sāt blijde. ic swer v als een mā vā eere dat ic uwē oom selue beuechtē sal. en wiche die foute die hi v doe wil Die maecht europa danctē

heyndric seer en seide. o edel ridder mi oom waer v veel te sterc hi en wieest niemāt. al waerder oofes hi soude se beuechten. Romfoute seide heyndric gods hulpe is meerder dā die sine. en elc ridder is sculdich weduwē en weesen te verantwoorde en te bescherme en so sal ic ooc doe. ontbiet uwē oom dat hi als moighen ten cryste come. hi salder ghemoet vindē Europa dit horende verblide in sijn skoute woordē en si landt hare camerlinc aen haren oom. dat hi hē bereet make soude. en si lepde heyndric in haer pallaps. om hē te rusten en om goede chiere te maken. En die camerlinc die ghinc daer hi fromōt vānt hare oom. en hi grueten weerdichlike. fromont sepde hebbedanc. wats v begheve Die camerlinc sepde. hier is europa die maecht van melanē. si ontbiet v dat ghy haer thertoochdom laet niet viedē. wāt si rechte oore vāndē lande is. en si beueelt v en ghy's niet en doet. dat ghy dā comt vechte moighē vdoech tegens haren campioen. Doen seide fromont haer oom trouwen dat moet wel sijn. naewt wisen den rechte. mer segt mi camerlinc wie is haer campioē. en wat mans ist. Doe seide die camerlinc het is een ridder vā auentuerē. een schoō frisch ionclustich vā daghen. fier vā moede. en wel gefaetsener. Als dat fromont hoorde sepde hi. al waert die duuel wtē hellen ic en ontsaghē niet alquamersē vā sulchē venus lanc kers ic en soudse niet osten. gaet en segt dat hi hē bereet make. ic sal hem moighen vdoech comen Aldus ghinc die camerlinc vā daer. ende hi droecht heyndric die tijdinge dat hy hē gereet make soude om moighē te campen.

[f6ra] *Hoe Heyndric ghereden quam int lant van Melanen, daer hi eenen camp dede ende een maecht verlostte.*

Dat .XLIX. capittel.

Doen Heyndric uut den handen was van sinen vianden, so quam hy int lant van Melanen,¹ daer hi vant een schoon maecht sitten truerende. Heyn[dric] die guetese met soeter spraken.

Doe seyde dese schone maecht: “Her ridder, hebbet danc der huesscher gueten die ghy mi biedt.”

Heyndric verstoute hem ende vraechde haer waer omme dat si weende ende truerde, ofte haer yet mesdaen was.

Si antwoorde: “Jaet ende neent.”

Doen seide Heyndric: “Verhalet mi! Ist in mijnder macht, ic salt keeren. Wiltmen u veronrechten, daer sal ic mijn lijf voor wagen!”

Die maecht danctes Heyndricken seer ende seide: “Ic ben des hertoghen dochter van Melanen, ende mijn vader is ghestorven, ende nu ben ic een weese ende sonder vader. Ende nu is comen mijns vaders broeder Fromont, ende hi wil mi dat hertoochdom van Melanen ontrecken ende mi fortselic steken van mijnder orijen,² mijn patermonyen goet. Ende noch vermeet³ hi hem dat mijn vader dat lant beseten heeft tonrechte fortselic, dat alle die ghemeente ende edelen des lants contrarie wel weten. Aldus wilt hi[se]⁴ my fortseliken nemen, ofte ic moet hem leveren twee campioenen die teghen hem vechten sullen. Ende verwint hijse, so houdt hi dlant. Ende wert hi verwonnen, so blijf ic int besitte. Dit is die sake, her ridder, daer ic om truere ende droevich ben.”

Heyndric van Lymborch seide: “Schoon maecht, en trueret niet, maer sijt blijde! Ic sweer u als een man van eeren dat ic uwen oom selve bevechten sal, ende wreken die fortse die hi u doen wil.”

Die maecht Europa dancte [f6rb] Heindric seer ende seide: “O, edel ridder, mijn oom waer u veel te sterc. Hi en vreest niemant. Al waerder ooc ses, hi soudese bevechten!”

1. Melanen: Milaan

2. orijen: erfenis

3. vermeet hi hem: durft hij te beweren

4. Vorsterman 1516: hi — nl. de erfenis

“Nomfortse,”¹ seide Heyndric, “Gods hulpe is meerder dan die sine. Ende elc ridder is sculdich weduwen ende weesen te verantwoorden² ende te beschermen, ende so sal ic ooc doen. Ontbiet uwen oom dat hi als morghen ten crijte come. Hi salder ghemoet³ vinden!”

Europa dit horende, verblijde in sijn stoute woorden, ende si sandt haren camerlinc aen haren oom dat hi hem bereet maken soude. Ende si leyde Heyndric in haer pallays om hem te rusten ende om goede chiere te maken.

Ende die camerlinc die ghinc daer hi Fromont vant, haren oom, ende hi grueten weerdichliken.

Fromont seyde: “Hebt danc! Wats u begheren?”

Die camerlinc seyde: “Hier is Europa, die maecht van Melanen. Si ontbiet u dat ghi haer thertoochdom laet met vreden, want si rechte oore⁴ vanden lande is. Ende si beveelt u, ende⁵ ghijs niet en doet, dat ghi dan comt vechten morghen vroeck tegens haren campioen.”

Doen seide Fromont, haer oom: “Trouwen, dat moet wel sijn⁶ nae uut wijsen den rechte. Mer segt mi, camerlinc, wie is haer campioen, ende wat mans ist?”

Doen seide die camerlinc: “Het is een ridder van aventueren,⁷ schoon, frisch, jonc, lustich⁸ van daghen, fier van moede ende wel gefaetsoneert.”⁹

Als dat Fromont hoorde, seyde hi: “Al waert die duvel uuter Hellen, ic en ontsaghen¹⁰ niet! Al quamer seven van sulcken Venus janckers,¹¹

1. Nomfortse (Frans: Non force): Niet per se.

2. verantwoorden: bijstaan, helpen

3. ghemoet: een tegenstander

4. oore: erfgenaam

5. ende ghijs: als u dat

6. dat moet wel sijn nae uut wijsen den rechte: wij zullen zien hoe het recht zijn loop zal hebben

7. Vorsterman 1516: ridder *van* aentueren. een (dittografie)

8. Vorsterman 1516: ionclustich (hapax)

9. wel gefaetsoneert: goed gebouwd, er goed uitziend

10. ic en ontsaghen niet: ik zou niet bang voor hem zijn

11. Venus janckers: verliefde jongemannen

ic en soudtse niet ontsien. Gaet ende segt dat hi hem bereet make. Ic sal hem morghen vroeck comen [campen].”¹

Aldus ghinc die camerlinc van daer, ende hi droech Heyndric die tijdinge dat hy hem gereet maken soude om morghen te campen.

1. Ontbreekt in Vorsterman 1516.

waren vier eerste we-
ders aent crijt daer mē
campē soude. En dese
camp vechters waren
beide te voet. en si ghin-
ghē malcanderen ierst
aē metter lancien. dat
niet langhe en duerde.
want heyndric sloech
Fromonts lancie aen
twee stukē. Doē ghin-
ghē si ten swerde daer
hem heyndric vā lym-
bouch so momelic had-
de. dat hi fromont sloech
dat hy ter aerde viel in
onmacht. Heyndric die
dede sijn edelheit. en de

Hoe den campe ghesleggen was.
en hoe dat fromont verwonnē was
ende hoe dat die suuerlike maecht eu-
ropa verlost was.

Dat. l. capittel.
Den den dach aen quā so ver-
gaderde die herē vā melanen.
om dese twee camp vechters wille. en
si dedense bi hē comē. om dat elc sinen
eede doē soude op een crups. dat haer
sake rechtuerdich ware. Fromont lei-
de sijn twee vingerē oyt crupce. en hi
swoer ten heyligē dattet thertoochdē
vā melanē sinen vader toe behoorde
en dat hi douste sone was. en dat sijn
broeder dat lande tonrecht hadde be-
seten. Daer op dat heyndric van lym-
bouch swoor wē in dē vāder maecht
contrarie vā dien. en dat dat land der
maecht toe behoorde van rechts we-
ghē. en hoe dat haer vader rechtuer-
dich hertoghe was. Die heerē seiden
het is ghenoch gesworen. en gaet ten
crjste. en elc verwere hē seluen. Daer

de hē den helm open dat hi lucht had-
de also dat hi bequā. doe stōt hi op en
quā weder aē. en hi en wilde hē noch
niet verwonnē lōdē. daer ghinghē si
malcanderē weder dapperlic aē also
dat hē een peggelic verblōde diet aen-
sach Die crjst weerdens haddens lust
en si riepen al op dē vreemden ridder
dat hi die eere verweruē soude. in aer-
vele wasser die met fromont waren.
mer noch vele meer met europa der
maecht. also dat die meeste menichte
heyndric goede ionste dieoghē. Heyn-
dric vā lymbouch wert moede. want
dat duerde seer lanck. en fromont was
noch moeper. Si ghinghē weder aē.
daer sloech heyndric fromont den arm
ōtstuckē. en hi viel ter aerde. en heyn-
dric die sloech hē dbeen af dat hi niet
weder opstaen en cōste. Doē vnaech-
de heyndric oft dlant sijn hoorde. fro-
mont seide neent. het behoort die ma-
ghet toe. mer ick hadt gaerne aen mi-
ghetoghē. en haer onterst vā haren

[f6va] *Hoe den campe gheslegghen was, ende hoe dat Fromont
verwonnen was, ende hoe dat die suverlike
maecht Europa verlost was.*

Dat .L. capittel.

Doen den dach aen quam, so vergaderden die heren van Melanen om dese twee campvechters wille, ende si dedense bi hem comen om dat elc sinen eedt doen soude op een cruys, dat haer saken rechtverdich waren. Fromont leide sijn twee vingeren opt cruyce, ende hi swoer ten heyligen dattet thertoochdom van Melanen sinen vader toe behoorde, ende dat hi douste sone was, ende dat sijn broeder dat landt tonrecht hadde beseten. Daer op dat Heyndric van Lymborch swoor uutten monde vander maecht contrarie van dien, ende dat dat lant der maecht toe behoorde van rechts wegghen, ende hoe dat haer vader rechtverdich hertoghe was.

Die heeren seiden: “Het is ghenoch gesworen. Gaet¹ ten crijte,² ende elc verwere hem selven!”

Daer [f6vb] waren vier crijtewerders³ aent crijt daermen campen soude. Ende dese campvechters waren beide te voet,⁴ ende si ghinghen malcanderen ierst aen metter lancien, dat niet langhe en duerde, want Heyndrick sloech Fromonts lancie aen twee stucken. Doen ghinghen si ten swerde, daer hem Heyndric van Lymborch so vromelic hadde dat hi Fromont sloech dat hy ter aerden viel in onmacht. Heyndric die dede sijn edelheit ende dede hem den helm open dat hi lucht hadde,⁵ also dat hi bequam. Doe stont hi op ende quam weder aen,⁶ ende hi en wilde hem noch niet verwonnen lijden.⁷

1. Vorsterman 1516: *ende* gaet

2. crijte: afgetekend strijdperk

3. crijte werders: scheidsrechters

4. te voet: dit is zeer ongebruikelijk. Normaal gesproken strijdt men te paard, zeker met een lans, die voor een ridder te voet nauwelijks te hanteren is. Ook het zwaard is te lang voor een grondgevecht.

5. Ook dit is uitzonderlijk. Gebruikelijk is dat men de helm van het hoofd van de tegenstander trekt om diens hoofd af te hakken of te dreigen dat te doen. Dat een ridder in zijn helm kon stikken door oververhitting en benauwdheid, leest men vaker.

6. quam weder aen: viel opnieuw aan

7. verwonnen lijden: zijn verlies toegeven

Daer ghinghen si malcanderen weder dapperlic aen also dat hem een yghelic verblijde diet aen sach. Die crijtweerdens haddens lust, ende si riepen¹ al op den vreemden ridder dat hi die eere verwerven soude. Maer vele wasser die met Fromont waren. Mer noch vele meer met Europa der maecht, also dat die meeste menichte Heyndric goede jonste droeghen.

Heyndric van Lymborch wert moede, want dat duerde seer lanck, ende Fromont was noch moeyer. Si ghinghen weder aen. Daer sloech Heyndric Fromont den arm ontstucken, ende hi viel ter aerden. Ende Heyndrick die sloech hem dbeen af, dat hi niet weder opstaen en conste.

Doen vraechde Heyndric oft dlant sijn hoorde.²

Fromont seide: “Neent, het behoort die maghet toe, mer ick hadt gaerne aen mi ghetoghen ende haer onterft van haren [g1ra] goede.”

Doen dat die heren van Melanen hoorden, seiden si tot Heyndric van Lymborch: “Doet hem nu dat hi u gedaen soude hebben, ende gaeter mede door ende slaet hem doot!”

Doen nam Heyndric sijn sweert, ende hi sloech hem sijn hoofd af, ende hy quam uuten crijte totter maecht, ende daer was Heyndric groot eer gedaen omme dat hy die maecht verantwoord hadde. Ende si hadden hem wel willen hebben tot eenen heere, ende dat hi die maghet ghetrouw hadde, maer Heyndric die en wasser niet toe ghesint. Ende si ghinghen goede chiere maken, eten ende drincken. Ende als den avont aen quam doen ghinc elc in sijn ruste.

Heyndrick die was ghelogiert in der maecht camere, ende dese maecht Europa van Melanen was in liefden op Heyndric ont-[g1rb]steken, ende si stont des nachtes op van haren bedde, ende si ghinck bi Heyndric onder³ in sijn bedde. Ende doen Heyndric uuten slaepe ontspranc, verwonderde hi hem hoe die maecht bi hem onder was comen. Mer Natuere die wrocht also dat Heyndric haer bevruchte ende wan aen haer eenen sone, daer men noch wel af horen sal.

1. riepen: ook dit is zeer ongebruikelijk. Vaak worden de toeschouwers op straffe van de dood gemaand om in stilte toe te kijken, en de laatsten die zich partijdig mogen gedragen, zijn de ‘crijtwachters’.

2. sijn hoorde: hem toebehoorde

3. onder: onder het dekbed

Maer dat laet ic nu bliven ende wil verhalen van Heyndricx vader, die hertoge van Lymborch, die mit sijnder gheheelder machte van sinen volcke voor Triere lach om wrake te doen van sinen sone Heyndric.

goede. Doen dat die herē vā melanē
hoordē seidē si tot hepnduc van lym-
bourch, doet hē nu dat hi v gedaen sou-
de hebben, en gaeter mede doot, ende
laet hē doot. Doē nam hepnduc sijn
swaer, en hi sloech hē sijn hooft af, en
hy quā wte criste totter maecht, ende
daer was hepnduc groot eer gedaen
s me dat hy die maecht ver antwoort
hadde. En si hadden hem wel willen
hebbē tot eenē heere, en dat hi die ma-
ghet ghetrouw hadde, maer hepnduc
die en wasser niet toe ghesint, ende si
ghinghen goede chiere makē eten en
dunckē, ende als den auont aen quā,
doen ghinc elc in sijn ruste. Hēnduc
die was ghelogiert in der maecht ca-
mere, en dese maecht europa vā me-
lanen was in liefden op hepnduc ont-

stehen, en si stont des nachtes op van
haren bedde, en si ghinch bi hepnduc
onder in sijn bedde. En doē hepnduc
wten slaepe ontspranc verwonderde
hi hem, hoe die maecht bi hem onder
was comen, mer natuere die wrocht
also, dat hepnduc haer bevuchte, en
wan aen haer eenen sone, daer men
noch wel af horen sal. Maer dat laet
ic nu bliuē, en wil verhalen vā hep-
nduc vader die hertoge vā lymbourch,
die mit sijnder gheheelder maecte vā
sijn volcke doot Triere lach, om wa-
ke te doen vā sijn sone hepnduc.

Hoe Triere ghewonnē was, ende
hoe die bisscop veriaecht was vande
hertoghe Otto van lymbourch.

Dat. li. capittel.

